

ODRAZIĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (3), się (1).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-); a *jasne*.

fut 3 sg odrazi się (1). $\diamond$ *con 3 sg f by się odraziła* (2). $\diamond$ *con praet 3 sg m by się był odraził* (1).

Sł st, Cn brak, Linde XVII w. s.v. odrazić.

1. *Odbić się jak w lustrze [w czym]* (1) : Przeto błonka oczu gładka ięft, aby fie w niey podoba wżelkiewy rzeci widomey odraziła, á tak był wzrok ołtrzeyłzi *GlabGad B6*.

2. *Stracić z czymś kontakt, oderwać się; przene* (2) : á tak tą oliwą namaży dymiona y grzebień/ bowiem fie odrazi moc tego ziela y ciężkość pułzczania vryny [...] odeymuie. *FalZioł I 76c*.

a) *Zostać usuniętym, zlikwidowanym* (1) : wątroba ię⁸⁰ ięft wielka á barzo flodka tak że iey przed flodkością niemoże ięć/ á dla tego ią żołąć pomazać mufi: żeby fie flodkość odraziła *FalZioł IV 35b*.

3. *Zrazić się, zniechęcić się [czym od czego]* (1) : áby fie był nikt iego [chrztu] zániechánim/ od Ianowego chrztu/ nie odráził *SkarKaz 514a*.

Formacje współrdzenne cf PRZYRAZIĆ.

Cf ODRAŻENIE, ODRAŻONY

MP, RS